

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19591

гр. София, 20.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
закрито заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разглежда дело номер **4992** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Производството пред АССГ е образувано след изпращане по подсъдност от Административен съд –Благоевград на жалба от Н. П. И., Е. от [населено място], чрез адв.Д. Р. – САК, [населено място], [улица], ет.4, тел. 0889 50 -85-02, срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 25-0339 -000099/26.12.2025г . / връчена на 31.03.2026г./ издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР Б., РУ С., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „З“, ГГ) от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

С жалбата е било направено особено искане по реда на чл. 166 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения административен акт, като се твърди, че предварителното изпълнение ще причини на жалбоподателя значителни и трудно поправими вреди, тъй като използвал МПС за ежедневната си дейност и изпълнение на трудовите си задължения. С разпореждане № 16537 от 29.04.2026г. / връчено на 07.05.26г./ съдът е указал на жалбоподателя да представи е вносен документ за платена държавна такса по делото в размер на 5,11 евро по сметка на АССГ; доказателства, подкрепящи искането му по чл. 166 от АПК в това число, ако намери за необходимо, такива за сключена, действаща застраховка “ гражданска отговорност“ за процесния автомобил, и в подкрепа на твърденията си за трудова ангажираност.Вносен документ не е представен, но след извършена служебна справка от съда се установи, че ДТ е внесена на 08.05.26г.

Искането за спиране е допустимо, а разгледано по същество е основателно.Съображенията са следните:

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебна регистрация на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП, с оглед получено уведомление от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка гражданска отговорност.

В настоящия случай, предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ е допуснато по силата на закона – чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която норма, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

В разглежданата хипотеза, допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК по искане на оспорващия при наличие на условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, съгласно които норми, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, т.е. съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, като изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Анализът на така цитираните правни норми обосновава извода за наличието на две кумулативно изискуеми предпоставки, въз основа на които, съдът може да постанови спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт – възможност за причиняване на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и възникнали след постановяване на акта нови обстоятелства.

С оглед цитираната по-горе разпоредба на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, в този вид производства, в тежест на оспорващия е да докаже наличието на опасност от настъпване на вредоносни за него последици в резултат на предварителното изпълнение на административния акт, т.е. тежестта за доказване се носи от оспорващия, защото доказването е насрещно и адресатът следва да представи доказателства, че то би могло да причини значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай, съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК, преценява дали незабавното му изпълнение може да причини такава вреда на адресата, която да бъде противопоставима на предпоставките по чл. 60, ал. 1 от АПК. В този смисъл, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му.

Текстът на чл. 22 от ЗАНН указва, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

В настоящият случай, целта на постановената ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата, както и да предотврати осъществяване на административни нарушения, свързани с движението по пътищата. С оглед на това, защитените обществени отношения се характеризират с особена важност, доколкото управлението на МПС съставлява дейност с повишена опасност за живота и здравето на участниците в този процес. Част от законовите мерки, регламентиращи опазване на живота, здравето и имуществото на участниците в движението по пътищата, респ. репарирание на претърпените от тях вреди е и императивно въведеното правило за наличие на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по чл. 461, т. 1 от КЗ. Изпълнението на така въведеното императивно правило за поведение е скрепено със санкцията по чл. 143, ал. 10, изр. 1 от ЗДвП, съгласно която норма, служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането.

В случая данните сочат тази хипотеза, доколкото в АУАН, въз основа на който е издадена ЗППАМ, е отразено, че въпросното МПС, управлявано от жалбоподателя е с прекратена регистрация от 23.12.2025г.

Съгласно чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП Служебно прекратена регистрация на пътно превозно

средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

На съда е известна практиката на ВАС, включително и Определение 1661/13.02.2026 г. на Седмо отделение на ВАС по административно дело № 979/2026 г. в което се посочва, че не възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство... Със сключването на валидна застраховка "Гражданска отговорност" са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него".

В случая, обаче, доказателства за сключване на такава застраховка не са представени от жалбоподателя, въпреки дадената му възможност и указаното му с разпореждане № 16537 от 29.04.2026г., както и не са представени доказателства за твърдяната трудова ангажираност. Както се посочи, част от законовите мерки, регламентиращи опазване на живота, здравето и имуществото на участниците в движението по пътищата, респ. репарирание на претърпените от тях вреди, което е от съществено значение, е и императивно въведеното правило за наличие на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, а доказателства за валидна сключената такава не са представени.

Освен ,че не са представени доказателства в подкрепа на искането за спиране, твърденията в искането наред с това не сочат на последици от такова естество, които да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения. Поначало всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171 от ЗДвП.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и недоказано и подлежи на отхвърляне.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, III о., 81 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането с правно основание чл. 166, ал. 4, вр., ал. 2 АПК от Н. П. И., Е. от [населено място], чрез адв.Д. Р. – САК, [населено място], [улица], ет.4, тел. 0889 50 -85-02, за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 25-0339 -000099/26.12.2025г . издадена от мл. автоконтрольор към ОДМВР Б., РУ С., с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „3“, ГГ) от ЗДвП - „временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

На основание чл. 138 от АПК, препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

